

DVIJE PJESME

Sestra Marija od Presv. Srca (Anka Petričević)

More beskrajno

Nosim te u sebi,
More beskrajno.
Osluškujem kako se u meni
prelijevaju tvoje vode
srebrne,
šapću već u praskozorje
pjesmu o nebu.

U rana jutra širim ruke
da te zagrlim,
ali te ne mogu obuhvatiti
jer si neizmjereno.

I što se više naprežem da pregledam
tvoje obale,
pogledu se mome otvaraju
novi vidici.

More, more beskrajno . . .

Školjka

Na dnu mora,
u tišini,
skrivena pogledu ljudskom,
ona stvara od bola svoga
biser —
noć i dan.

I ne strahuje
od šuma valovlja
i prijetnje olujâ
i smjer struja morskih
nije joj znan.

Ona stvara biser . . .

I dok će on na površini
ko sunce mnogima sjati,

školjka će u dubini mora —
sama i neviđena —
umirati.